Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NILS WAHL
prednesené 15. novembra 2018 [1]

Vec C-399/17

Európska Komisia
proti

Českej republike

„Porušenie – Článok 258 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 1013/2006 – Preprava odpadu – Látka známa ako TPS-NOLO (Geobal) – Spätné prevzatie nezákonne prepraveného odpadu – Otázky zaradenia – Článok 28 – Látka, s ktorou sa má v prípade nesúhlasu v otázkach zaradenia zaobchádzať ako s odpadom – Prípustnosť“

1. V tejto veci bol Súdny dvor vyzvaný, aby rozhodol, či si Česká republika nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z nariadenia (ES) č. 1013/2006 [2] (ďalej len „nariadenie o preprave odpadu“). Konkrétne, či Česká republika porušila ustanovenia tohto nariadenia tým, že odmietla prevziať späť látku známu ako TPS-NOLO (alebo Geobal), ktorá bola prepravená do Poľska bez toho, aby boli dodržané náležitosti požadované v nariadení o preprave odpadu.

2. Prejednávaná vec vyvoláva viacero otázok, ktoré sa týkajú rozšíreného a neustáleného chápania pojmu „odpad“ v práve Únie, rozsahu pôsobnosti nariadenia o preprave odpadu a náležitostí pre podanie žaloby podľa článku 258 ZFEÚ. Nie je jednoduché nájsť odpovede na tieto otázky.

3. Zistenie, že v tejto veci nedošlo k porušeniu, by potenciálne mohlo oslabiť účinnosť a vykonateľnosť nariadenia o preprave odpadu, ktorého hlavným a prevládajúcim cieľom a prvkom je ochrana životného prostredia. Súdy sa však riadia predovšetkým procesnými zásadami, ktoré v každom jednotlivom prípade zaisťujú riadny proces. Tieto zásady nemôžu byť obetované vyššiemu cieľu, aj keby bol akokoľvek vznešený.

I. Právny rámec

A. Nariadenie o preprave odpadu

4. Podľa článku 1 („Rozsah pôsobnosti“) nariadením o preprave odpadu „sa zavádzajú postupy a kontrolné režimy prepravy odpadu v závislosti od pôvodu, miesta určenia a trasy prepravy, druhu prepravovaného odpadu a typu predpísaného nakladania s odpadom na mieste jeho určenia“.

1 Jazyk prednesu: angličtina.

2 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady zo 14. júna 2006 o preprave odpadu (Ú. v. EÚ L 190, 2006, s. 1).

5. Článok 2 („Vymedzenie pojmov“) stanovuje:

„1. ‚odpad‘ je odpad, ako je definovaný v článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2006/12/ES;

…

34. ‚preprava‘ je doprava odpadu určeného na zhodnotenie alebo zneškodnenie, pričom sa preprava plánuje alebo uskutočňuje:

a) medzi krajinou a inou krajinou…

…

35. ‚nezákonná preprava‘ je akákoľvek preprava odpadu uskutočnená:

a) bez oznámenia všetkým príslušným dotknutým orgánom podľa tohto nariadenia alebo

b) bez súhlasu príslušných dotknutých orgánov podľa tohto nariadenia alebo

c) so súhlasom, získaným od príslušných dotknutých orgánov falšovaním, skreslením skutočnosti alebo podvodom, alebo

d) spôsobom, ktorý nie je vecne uvedený v oznámení ani v dokladoch o pohybe, alebo

e) spôsobom, ktorý má za následok zhodnotenie alebo zneškodnenie, ktoré je v rozpore s predpismi Spoločenstva alebo s medzinárodnými predpismi, alebo

f) v rozpore s článkami 34, 36, 39, 40, 41 a 43, alebo

g) ktorá v súvislosti s prepravou odpadu, ako je uvedená v článku 3 ods. 2 a 4, vyplynula z:

i) odpadu, o ktorom sa zistilo, že nie je uvedený v prílohách III, IIIA ani IIIB, alebo

ii) nedodržania článku 3 ods. 4;

iii) prepravy uskutočnenej takým spôsobom, ktorý nie je špecifikovaný v dokumente uvedenom v prílohe VII; …“.

6. Článok 3 nariadenia o preprave odpadu sa zaoberá celkovým procedurálnym rámcom pre prepravu odpadu a stanovuje:

„1. Preprava nasledujúcich odpadov podlieha postupu predchádzajúceho písomného oznámenia a súhlasu, ako je to uvedené v ustanoveniach tejto hlavy:

a) ak sú určené na činnosti zneškodňovania odpadu:

všetky odpady;

b) ak sú určené na činnosti zhodnocovania odpadu:

i) odpady uvedené v prílohe IV, ktoré zahŕňajú medzi iným odpady uvedené v prílohách II a VIII k Bazilejskému dohovoru;

ii) odpady uvedené v prílohe IVA;

iii) odpady nezaradené pod jedinou položkou ani v jednej z príloh III, IIIB, IV alebo IVA,

iv) zmesi odpadov nezaradené pod jedinou položkou ani v jednej z príloh III, IIIB, IV alebo IVA, ak nie sú uvedené v prílohe IIIA.

…“

7. Článok 24 nariadenia o preprave odpadu stanovuje spätné prevzatie v prípade nezákonnej prepravy a uvádza:

„1. Ak príslušný orgán odhalí prepravu, ktorú považuje za nezákonnú, okamžite o tom informuje ostatné príslušné dotknuté orgány.

2. Ak je za nezákonnú prepravu zodpovedný oznamovateľ, príslušný orgán miesta odoslania zabezpečí, aby tento odpad:

a) prevzal späť oznamovateľ *de facto* alebo, ak sa oznámenie nepodalo,

b) prevzal späť oznamovateľ *de iure* alebo, ak to nie je možné,

c) prevzal späť príslušný orgán miesta odoslania sám alebo fyzická alebo právnická osoba v jeho mene…

…

Spätné prevzatie, zhodnotenie alebo zneškodnenie sa uskutoční do 30 dní alebo v takej lehote, na ktorej sa môžu dohodnúť príslušné dotknuté orgány medzi sebou, po tom, ako sa príslušný orgán miesta odoslania dozvie alebo ho príslušný orgán miesta určenia alebo príslušný orgán tranzitu písomne upozorní na nezákonnú prepravu a informuje ho o dôvode (dôvodoch).

…

Návratu odpadu z nezákonnej prepravy nebude brániť žiadny príslušný orgán ani proti nemu nebude namietať. …

…

7. Ak sa v členskom štáte odhalí odpad z nezákonnej prepravy, príslušný orgán s jurisdikciou v oblasti, kde sa tento odpad odhalil, je zodpovedný za zabezpečenie zorganizovania bezpečného uskladnenia tohto odpadu až do jeho návratu alebo do iného než predbežného zhodnotenia alebo zneškodnenia alternatívne vhodným spôsobom.“

8. Článok 28 nariadenia o preprave odpadu („Nesúhlas v otázkach zaradenia“) stanovuje:

„1. Ak sa príslušný orgán miesta odoslania nedokáže dohodnúť s príslušným orgánom miesta určenia o zaradení, pokiaľ ide o rozlíšenie, či ide o odpad alebo nie, bude sa s príslušnou vecou zaobchádzať, akoby to bol odpad. Týmto nie je dotknuté právo krajiny určenia zaobchádzať s prepravovaným materiálom podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov po tom, ako tento dodaný materiál príde, za predpokladu, že tieto právne predpisy sú v súlade s právom Spoločenstva alebo s medzinárodným právom.

…

4. Odseky 1 až 3 sa uplatnia len na účely tohto nariadenia, a nie sú nimi dotknuté práva zainteresovaných strán riešiť akýkoľvek spor súvisiaci s týmito otázkami súdnou cestou.“

B. Smernica 2008/98/ES (ďalej len „rámcová smernica o odpade“) [3]

9. Rámcová smernica o odpade nahradila smernicu 2006/12/ES [4] a v článku 3 stanovuje definíciu „odpadu“ a „nebezpečného odpadu“ na účely uplatňovania nariadenia o preprave odpadu.

10. V článku 3 je definovaný „odpad“ ako „každá látka alebo vec, ktorej sa držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je povinný sa jej zbaviť“. Ďalej je vymedzený „nebezpečný odpad“ ako „odpad, ktorý má jednu alebo viac nebezpečných vlastností uvedených v prílohe III“.

11. Článok 6 rámcovej smernice o odpade ďalej spresňuje okolnosti, za ktorých odpad prestáva byť odpadom:

„1. Niektorý špecifický odpad prestáva byť odpadom v zmysle článku 3 bodu 1, ak prejde činnosťou zhodnocovania vrátane recyklácie a spĺňa osobitné kritériá, ktoré sa vypracujú v súlade s týmito podmienkami:

a) látka alebo vec sa bežne používa na špecifické účely;

b) pre túto látku alebo vec existuje trh alebo je po nej dopyt;

c) látka alebo vec spĺňa technické požiadavky na špecifické účely a spĺňa existujúce právne predpisy a normy uplatniteľné na výrobky; a

d) použitie látky alebo veci nepovedie k celkovým nepriaznivým vplyvom na životné prostredie alebo zdravie ľudí.

…

4. Ak neboli podľa postupu stanoveného v odsekoch 1 a 2 určené kritériá na úrovni Spoločenstva, členské štáty môžu v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, či určitý odpad prestal byť odpadom, pričom zohľadnia uplatniteľnú judikatúru. Takéto rozhodnutia oznámia Komisii…“.

12. V súlade s článkom 40 mala byť rámcová smernica o odpade transponovaná do vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov do 12. decembra 2010.

C. Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (ďalej len „nariadenie REACH“) [5]

13. Podľa článku 1 ods. 1 nariadenia REACH je účelom tohto nariadenia „zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí a životného prostredia, vrátane podpory rozvoja alternatívnych metód posúdenia nebezpečnosti látok ako aj voľný pohyb látok na vnútornom trhu, a zároveň zlepšovať konkurencieschopnosť a inovácie“.

3 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3).

4 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 5. apríla 2006 o odpadoch (Ú. v. EÚ L 114, 2006, s. 9).

5 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1).

14. Článok 2 ods. 2 nariadenia REACH stanovuje, že „odpad, ako je vymedzený [v smernici 2006/12], nie je látkou, zmesou alebo výrobkom v zmysle… tohto nariadenia.

15. Článok 128 tohto nariadenia ďalej stanovuje:

„1. S výhradou odseku 2 členské štáty nezakážu, neobmedzia ani nebudú brániť výrobe, dovozu, uvedeniu na trh alebo použitiu látky ako takej, látky v zmesi alebo vo výrobku, na ktorú sa vzťahuje toto nariadenie a ktorá je v súlade s požiadavkami tohto nariadenia a, kde je to vhodné, aj s aktmi Spoločenstva prijatými na vykonávanie tohto nariadenia.

2. Žiadne z ustanovení tohto nariadenia nebráni členským štátom zachovať si alebo ustanoviť vnútroštátne predpisy na ochranu pracovníkov, zdravia ľudí a životného prostredia, ktoré sa uplatnia v prípadoch, keď toto nariadenie nezosúlaďuje požiadavky na výrobu, uvádzanie na trh alebo použitie“.

II. Skutkové okolnosti a postup pred začatím súdneho konania

16. Dňa 3. decembra 2010 Jiří Paškůj, osoba v jurisdikcii českého práva, a spoločnosť Biuro Rozwoju Gospodarczego Sp.z.o.o. (ďalej len „BRG“), so sídlom v Sosnowci v Poľsku, uzavreli zmluvu o preprave 58 000 ton látky TPS-NOLO (Geobal), ktorá mala byť použitá na výrobu cementu.

17. Podľa Komisie približne 20 000 ton látky TPS-NOLO (Geobal) vo forme kyslých dechtov z rafinácie ropy (kód 05 01 07* podľa Európskeho katalógu odpadov), uhoľného popola a oxidu vápenatého bolo prepravených českým prevádzkovateľom na konci roka 2010 a na začiatku roka 2011 na parcelu na ulici Karola Woźniaka v Katoviciach, ktorá je v prenájme spoločnosti BRG. Niekedy v období medzi začiatkom roka 2011 a 11. septembrom 2011 túto látku odhalil príslušný poľský orgán.

18. Dňa 11. septembra 2011 zaslali príslušné poľské orgány príslušnému českému orgánu oznámenie o odhalení zásielky látky, ktorej prepravu do Poľska považovali poľské orgány za nezákonnú v zmysle článku 2 bodu 35 písm. a) nariadenia o preprave odpadu, pretože ju odosielateľ ani príjemca neoznámili poľským orgánom v súlade s článkom 3 toho nariadenia. Keďže poľské orgány považovali danú látku za nebezpečný odpad podľa prílohy IV nariadenia o preprave odpadu [„Zvyšky dechtového odpadu (okrem asfaltových cementov) pochádzajúce z rafinácie, destilácie a akéhokoľvek pyrolytického spracovania organických materiálov“], uviedli, že preprava tejto látky podlieha predchádzajúcemu písomnému oznámeniu a súhlasu.

19. V priebehu správneho konania predložil český občan zodpovedný za prepravu do Poľska normy prijaté spoločnosťou a dôkaz, že predmetná látka bola zaregistrovaná podľa nariadenia REACH a používa sa ako palivo.

20. Potom, čo príslušné české orgány v správnom konaní odmietli vyžadovať od českého občana, aby prevzal príslušnú látku späť do Českej republiky, a to aj napriek tomu, že poľské orgány sa odvolávali na článok 28 nariadenia o preprave odpadu, v ktorom sa uvádza, že v prípade nesúhlasu sa látka považuje za odpad, bola podaná 4. februára 2014 súkromná sťažnosť Komisii.

21. Dňa 12. júna 2014 sa Komisia na základe sťažnosti rozhodla začať vyšetrovanie (vec EÚ Pilot č. 6603/14/ENVI). Česká republika vo svojej odpovedi na žiadosť EÚ Pilot uviedla, že látka TPS-NOLO (Geobal) bola zaregistrovaná v súlade s nariadením REACH, a teda v prípade tejto látky nejde o odpad. Nariadenie o preprave odpadu sa preto podľa Českej republiky na danú látku neuplatňuje.

22. Komisia po analýze odpovede Českej republiky dospela k názoru, že Česká republika tým, že si nesplnila svoje povinnosti podľa nariadenia o preprave odpadu a rámcovej smernice o odpade, porušila právo Únie. Komisia preto 20. februára 2015 zaslala Českej republike formálnu výzvu. Česká republika na túto formálnu výzvu odpovedala v ten istý deň, pričom v podstate zopakovala svoje argumenty, ktoré už uviedla v odpovedi na žiadosť EÚ Pilot.

23. Po tom, čo poľský inšpektor ochrany životného prostredia informoval Komisiu, že predmetná látka stále nebola prevzatá späť do Českej republiky a po preskúmaní tvrdení, ktoré uviedla Česká republika vo svojej odpovedi na formálnu výzvu, zaslala Komisia listom z 22. októbra 2015 Českej republike odôvodnené stanovisko, v ktorom ozrejmila, prečo nemôže prijať tvrdenia českých orgánov, podľa ktorých Česká republika neporušila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z nariadenia o preprave odpadu, konkrétne z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 tohto nariadenia.

24. Česká republika odpovedala listom z 18. decembra 2015, v ktorom uviedla, že podľa jej právneho názoru neporušila povinnosti, ktoré pre ňu z uvedených ustanovení vyplývajú, pretože príslušná látka nebola v čase prepravy do Poľska odpadom.

25. Po tom, čo Komisia preskúmala vyjadrenia Českej republiky k odôvodnenému stanovisku, zistila, že porušenie stále pretrváva. Komisia nebola informovaná ani o žiadnych opatreniach, ktoré Česká republika prijala, aby si splnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu.

III. Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

26. Komisia vo svojej žalobe z 3. júla 2017 navrhuje, aby Súdny dvor:

– určil, že Česká republika si tým, že odmietla zabezpečiť, aby bola látka TPS-NOLO (Geobal), ktorá bola prepravená z Českej republiky do Katovíc v Poľsku, prevzatá späť do Českej republiky, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu;

– zaviazal Českú republiku na náhradu trov konania.

27. Česká republika navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol žalobu ako nedôvodnú;

– zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

28. Česká vláda aj Komisia predniesli svoje ústne vyjadrenia na pojednávaní 20. septembra 2018.

IV. Analýza

29. Komisia v žalobe navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Česká republika si tým, že nezabezpečila spätné prevzatie látky TPS-NOLO (Geobal), ktorá bola prepravená z Českej republiky do Katovíc, Poľsko, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu.

30. Nižšie najprv predstavím tvrdenia účastníkov konania a následne budem analyzovať žalobu podanú Komisiou.

A. Tvrdenia účastníkov konania

31. V žalobe, ktorú podala Komisia, chýba akákoľvek štruktúra, čo sťažuje jednoznačnú identifikáciu tvrdení Komisie. Na základe zhrnutia žalobných dôvodov a hlavných tvrdení, ktoré predložila Komisia, však možno jej postoj opísať nasledovne.

32. Komisia po prvé tvrdí, že látka TPS-NOLO (Geobal), ktorá bola prepravená z Českej republiky do Poľska a ktorá pochádza z nebezpečných odpadov zo skládky (odpadové nádrže Ostramo), je skladovaná na inej skládke na území Českej republiky a je klasifikovaná ako dechtový odpad z rafinácie, destilácie a pyrolytického spracovania organických materiálov. Poľské orgány okrem toho považujú uvedenú látku za odpad v zmysle prílohy IV nariadenia o preprave odpadu.

33. Po druhé, keďže Česká republika spochybňuje zaradenie tejto látky ako odpadu poukázaním na to, že predmetná látka bola zaregistrovaná podľa nariadenia REACH, podľa Komisie to vyvoláva otázku zaradenia v zmysle článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu. Tento článok stanovuje, že v takom prípade sa bude s príslušnou látkou zaobchádzať, akoby to bol odpad.

34. Po tretie nariadenie REACH však podľa názoru Komisie nijako nezabezpečuje to, že používanie látky nebude viesť k nepriaznivému vplyvu na životné prostredie alebo ľudské zdravie, ani to, že látka automaticky prestane byť odpadom. V prípade, ak neexistuje vnútroštátne rozhodnutie o tom, že látka prestala byť odpadom, nemožno podľa Komisie pokladať registráciu tejto látky podľa nariadenia REACH za platnú v zmysle článku. 2 ods. 2 uvedeného nariadenia.

35. Napokon vzhľadom na to, že príslušná látka bola cez hranice prevezená bez oznámenia, je podľa názoru Komisie potrebné takú prepravu považovať za nezákonnú v zmysle článku 2 bodu 35 písm. a) nariadenia o preprave odpadu. V tomto prípade sú o preprave informované príslušné orgány členského štátu odoslania, aby mohli zabezpečiť spätné prevzatie tejto látky v súlade s článkom 24 ods. 2 nariadenia o preprave odpadu. Česká republika spätné prevzatie odmietla. Registrácia podľa nariadenia REACH, ktoré v článku 3 zabezpečuje voľný pohyb látok, zmesí alebo výrobkov, podľa Komisie neodporuje tejto povinnosti, pretože odpady sú z pôsobnosti nariadenia REACH výslovne vylúčené.

36. Česká vláda na druhej strane uvádza, že táto látka nebola v relevantnom období odpadom v zmysle článku 3 ods. 1 rámcovej smernice o odpade, pretože bola zaregistrovaná podľa nariadenia REACH a používaná ako palivo. Česká vláda okrem toho tvrdí, že Komisia sa nemôže odvolávať na článok 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu. V prípade, ak by členský štát mohol uplatniť článok 28 ods. 1 podľa svojej ľubovôle, bez toho aby existovala objektívna indikácia, že látka je skutočne odpadom, viedlo by to podľa názoru Českej republiky k vážnemu narušeniu voľného pohybu tovaru. Členské štáty by napríklad mohli brániť dovozu potravín z iných členských štátov.

37. Česká vláda v podstate tvrdí, že Komisia nepreukázala, že predmetná preprava je prepravou odpadu v zmysle nariadenia o preprave odpadu, a teda nešlo o nezákonnú prepravu v zmysle tohto nariadenia. Česká vláda preto považuje žalobu Komisie za zjavne nedôvodnú.

38. Medzi účastníkmi konania je však nesporné, že preprava látky TPS-NOLO (Geobal) z Českej republiky do Poľska sa uskutočnila.

39. Vzhľadom na nejasnosti žaloby Komisie je potrebné najprv posúdiť jej prípustnosť.

B. Prípustnosť

40. Česká republika nevzniesla námietku neprípustnosti. Súdny dvor však môže *ex offo* preskúmať, či sú splnené podmienky na podanie žaloby o nesplnenie povinnosti stanovené v článku 258 ZFEÚ a či predložený návrh spĺňa príslušné procesné požiadavky.[6]

41. Z článku 120 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa tohto ustanovenia vyplýva, že každá žaloba musí obsahovať predmet konania a zhrnutie dôvodov uvádzaných na podporu žaloby, pričom tieto údaje musia byť dostatočne jasné a presné, aby umožnili žalovanému pripraviť si obranu a Súdnemu dvoru vykonať preskúmanie. Z toho vyplýva, že podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa takáto žaloba zakladá, musia súdržným a pochopiteľným spôsobom vyplývať z textu samotnej žaloby.[7] Výhrady sa musia formulovať jednoznačným spôsobom, aby sa zabránilo tomu, že Súdny dvor rozhodne *ultra petita* alebo opomenie o jednej z výhrad rozhodnúť.[8]

42. Žaloba Komisie musí najmä obsahovať koherentný a podrobný výklad dôvodov, ktoré ju viedli k presvedčeniu, že predmetný členský štát si nesplnil jednu z povinností, ktoré mu vyplývajú zo Zmlúv.[9] Vysvetlenie žaloby musí byť okrem toho v súlade s tým, čo žaloba požaduje.[10]

43. V prejednávanej veci sa Komisia domáha, aby Súdny dvor rozhodol, že Česká republika si tým, že odmietla zabezpečiť prevzatie látky TPS-NOLO (Geobal), ktorá bola prepravená z Českej republiky do Katovíc v Poľsku, späť do Českej republiky, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu.

44. Z tvrdení uvedených v žalobe Komisie ani z odpovedí Komisie na otázky Súdneho dvora na pojednávaní však nie je jasné, na akom právnom základe sa Komisia dovoláva svojho návrhu.[11] Povinnosti vyplývajúce z oboch ustanovení uvedených v predchádzajúcom odseku nie sú definované koherentne.

45. Komisia na jednej strane podľa všetkého tvrdí, že nariadenie o preprave odpadu stanovuje absolútnu a imperatívnu povinnosť členských štátov zabezpečiť spätné prevzatie v prípade konkrétnej prepravy, ktorá, podľa názoru iného členského štátu, obsahuje odpad. Táto povinnosť členských štátov podľa Komisie pretrváva bez ohľadu na okolnosti prípadu a bez ohľadu na to, či je látka alebo vec v skutočnosti odpadom. Členský štát, na ktorý sa uvedená povinnosť vzťahuje, v takejto situácii podľa Komisie nedisponuje žiadnymi prostriedkami obrany, aby v prípade takej prepravy zabránil spätnému prevzatiu.

46. Komisia zároveň podľa všetkého naznačuje, že povinnosť spätného prevzatia prepravovanej látky neexistuje, ak látka alebo predmet v skutočnosti nie je odpadom. Komisia teda venuje rozsiahlu časť žaloby tomu, aby preukázala, že daná látka je v skutočnosti odpadom, a teda zrejme zavádza pojem povinnosti podmienenej tým, že predmetná látka je v skutočnosti odpadom.

47. Tieto tvrdenia si podľa môjho názoru odporujú.

6 Pozri rozsudok z 15. novembra 2012, Komisia/Portugalsko (C-34/11, EU:C:2012:712, bod 42 a citovaná judikatúra). Pozri tiež rozsudky z 2. júna 2016, Komisia/Holandsko (C-233/14, EU:C:2016:396, bod 33); z 26. januára 2012, Komisia/Slovinsko (C-185/11, neuverejnený, EU:C:2012:43, body 28 až 30 a citovaná judikatúra), a z 26. apríla 2007, Komisia/Fínsko (C-195/04, EU:C:2007:248, bod 21 a citovaná judikatúra).

7 Rozsudok z 2. júna 2016, Komisia/Holandsko (C-233/14, EU:C:2016:396, bod 32 a citovaná judikatúra). Pozri tiež rozsudok C-178/00, bod 6, a rozsudok z 26. apríla 2007, Komisia/Fínsko (C-195/04, EU:C:2007:248, bod 22 a citovaná judikatúra).

8 Rozsudok z 2. júna 2016, Komisia/Holandsko (C-233/14, EU:C:2016:396, bod 34 a citovaná judikatúra).

9 Pozri rozsudok z 2. júna 2016, Komisia/Holandsko (C-233/14, EU:C:2016:396, bod 35 a citovaná judikatúra).

10 Pozri rozsudky zo 14. októbra 2004, Komisia/Španielsko (C-55/03, neuverejnený, EU:C:2004:628, body 28 a 29), a z 26. januára 2012, Komisia/Slovinsko (C-185/11, neuverejnený, EU:C:2012:43, body 30 až 33).

11 Pozri rozsudok z 26. apríla 2007, Komisia/Fínsko (C-195/04, EU:C:2007:248, body 28 až 30).

48. Zdá sa, že Komisia spojila dve alternatívne tvrdenia do jedného. To je pravdepodobne dôvod, prečo sa predložené tvrdenia javia ako zmätočné a nekoherentné.

49. Neobvyklý spôsob, akým bola žaloba spracovaná, ešte viac prispieva k jej nejasnosti. Komisia namiesto opísania svojej pozície skôr predkladá odpoveď na tvrdenia, ktoré Česká republika uviedla v odpovedi na odôvodnené stanovisko. Súdny dvor tak v prejednávanej veci môže len veľmi ťažko rozlíšiť tvrdenia Komisie, keďže čitateľ musí zrekonštruovať prípad z vyššie spomenutých protiargumentov.

50. V tejto súvislosti je vhodné zdôrazniť, že súdy Únie nemôžu zastúpiť žalobcu alebo jeho právneho zástupcu tým, že by sa pokúšali identifikovať tie tvrdenia žaloby, pri ktorých by sa mohli domnievať, že podporujú tvrdenia tohto účastníka konania. [12]

51. Musím okrem toho vyjadriť rozpaky nad tým, že Komisia Súdnemu dvoru navrhuje, aby určil existenciu porušenia, pri ktorom sa v budúcnosti môže ukázať, že žiadnym porušením nie je. Nie som si istý, či postup stanovený v článku 258 ZFEÚ umožňuje tento druh podmieneného *pro tempore* porušenia. [13] V každom prípade, ak Komisia skutočne plánuje predložiť tvrdenie, že došlo k takému porušeniu, nepodložila svoje tvrdenie dôvodmi, ktoré ju viedli k záveru, že došlo k porušeniu.

52. Nejasnosť návrhu Komisie navyše mala vplyv na odpoveď Českej republiky na tento návrh. Vzhľadom na to, že Komisia jasne nedefinovala povinnosti, ktoré členským štátom vyplývajú z článku 24 ods. 2 a článku 28 ods. 1 nariadenia o preprave odpadu, bolo pre Českú republiku nemožné poskytnúť podrobnejšiu odpoveď.

53. Za týchto okolností sa domnievam, že Súdny dvor nemá k dispozícii dostatok údajov, ktoré by mu umožnili posúdiť rozsah porušenia práva Únie, ktoré sa vytýka Českej republike a teda určiť, či prišlo k nesplneniu povinností, ktoré uvádza Komisia. [14]

54. Napriek tomu však chápem, prečo mala Komisia podľa všetkého ťažkosti koherentne formulovať dôvody, na ktorých zakladá svoj návrh. Najmä vzhľadom na článok 28 nariadenia o preprave odpadu je zrejme náročné zosúladiť znenie jednotlivých odsekov tohto ustanovenia jednak so zvyškom tohto nariadenia a jednak s príslušnými výkladovými zásadami.

55. Podľa môjho názoru je napriek tomu potrebné žalobu zamietnuť ako neprípustnú.

V. Návrh

56. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor:

– zamietol žalobu ako neprípustnú,

– uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Pozri v tomto zmysle návrhy, ktoré predniesol generálny advokát P. Léger vo veci Taliansko/Komisia (C-178/00, EU:C:2002:541, bod 9 a citovaná judikatúra).

13 Pozri podobne uznesenie z 13. septembra 2000, Komisia/Holandsko (C-341/97, EU:C:2000:434, body 9 až 10 a 18 až 21), a rozsudok z 3. decembra 2009, Komisia/Nemecko (C-424/07, EU:C:2009:749, body 25 až 31).

14 Pozri rozsudok z 26. apríla 2007, Komisia/Fínsko (C-195/04, EU:C:2007:248, bod 32 a citovaná judikatúra).